

мінеральні добрива перед оранкою або для підживлення рослин. Техніка зеленої лінії представлена такими машинами: триточкова навісна ворушилка GF 8702, прес-підбирач зі змінною камерою VB 2160.

На сьогодні досягнуто домовленості з генеральним директором компанії KUHN Ukraine Асадом Лапшем, що техніка буде додаватися та оновлюватися. Це надає студентам можливості отримати якомога більше потрібних знань і навичок.

Було досягнуто домовленості з представниками компанії KUHN Ukraine, що вони будуть проводити майстер-класи, тренінги та демонстрації техніки в польових умовах, що надасть можливість значною мірою підвищити якість навчального процесу.

Отже, така співпраця значною мірою розв'язує проблему фахової передвищої освіти відповідного напрямку для підготовки спеціалістів; надає доступ до сучасної сільськогосподарської техніки без витрат на її придбання, що в результаті дозволить підготувати висококваліфікованих фахівців.

Антонюк Людмила Анатоліївна,
старший викладач кафедри професійної та вищої освіти
Центрального інституту післядипломної освіти ДЗВО
«Університет менеджменту освіти»

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В КОНТЕКСТІ ПІДГОТОВКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОГО СПЕЦІАЛІСТА

Сучасні науково-технологічні та соціальні процеси швидко і кардинально змінюють умови праці та зміст діяльності людини. Змінюється характер тих знань, навичок і засобів діяльності, якими повинен оволодіти фахівець. У зв'язку з цим надзвичайно гостро постає проблема цілей, змісту та технології професійної підготовки фахівців пріоритетних галузей, які є локомотивом технологічного розвитку національної економіки. Тому сьогодні розвиток освіти потребує використання інноваційних педагогічних технологій, творчого пошуку нових або вдосконалення вже наявних концепцій, принципів, форм і методів навчання, виховання, управління педагогічним процесом.

Відомо, що технологія – це усталений спосіб, процес розв'язання різноманітних інженерних задач, найчастіше, технічного виготовлення різних потрібних і корисних виробів. Кожен такий виріб має відповідати заздалегідь визначеним (бажано, високим) показникам якості та потребувати оптимальних (бажано, мінімальних) витрат. Здавалося б, що це жодного відношення до сфери освіти не має. Але праця викладача, як і праця інженера чи ремісника, теж процес, що має певну мету – отримати хороший результат, а саме – підготувати для суспільства освіченого й компетентного фахівця. А це можливо лише за умови, якщо цей процес грамотно й творчо організований, якщо ним правильно й ефективно управлятимуть.

Термін «інновація» увійшов до вжитку в 1940-ві роки, закріпивши одну з найважливіших рис науково-технічної революції в суспільстві. Спершу його використовували німецькі та австрійські науковці під час аналізу соціально-

економічних і технологічних процесів. Згодом поняття «інновація» почали використовувати і в педагогічних дослідженнях для позначення нововведень в системі освіти.

М.В. Кларін, аналізуючи наявні на сьогодні інноваційні підходи до навчання, розподіляє їх на два типи:

1) *інновації-модернізації*, які модернізують навчальний процес та спрямовані на досягнення гарантованих результатів у межах його традиційної репродуктивної орієнтації;

2) *інновації-трансформації*, які перетворюють традиційний навчальний процес та спрямовані на забезпечення його дослідницького характеру, організацію пошукової навчально-пізнавальної діяльності [2].

Принципова розбіжність цих двох підходів полягає в ролі тих, хто навчається, у реалізації навчальної діяльності. За умов традиційного підходу студент залишається пасивним отримувачем наданої навчальної інформації, натомість нові інноваційні технології спрямовані на вдосконалення активного процесу засвоєння знань та вмій.

Перспективнішим на сьогодні вважають саме другий тип освітніх інновацій, що дає змогу не тільки оновити процес навчання, але й навчити студентів самостійно реалізовувати інноваційну діяльність. За такого підходу необхідно використовувати й інші інноваційні технології – такі, що заохочують продуктивну навчальну діяльність студентів, розвивають їхнє творче мислення, актуалізують цінність пошуку нових рішень, запровадження нових ідей тощо. Принциповою відмінністю цього підходу є також його гуманістичний характер, оскільки в центрі уваги педагога постає не навчальний процес як педагогічна форма, а особистість того, хто навчається, як зміст навчання.

Немає єдиного погляду на таке поняття, як «інноваційні технології». Найбільш значущими, на наш погляд, є такі його визначення [1, с. 27]:

– систематичне і послідовне практичне втілення заздалегідь спроектованого навчально-виховного процесу; проект певної педагогічної системи, реалізованої на практиці (В.П. Безпалько);

– системна сукупність і порядок функціонування всіх особистісних, інструментальних та методологічних засобів, що їх використовують для досягнення педагогічної мети (М.В. Кларін);

– технологічно розроблена навчальна система; система методів та прийомів професійної роботи вчителя; методика та окремі методи виховання (П.І. Підкасистий);

– частина педагогічної науки, що вивчає і розробляє мету, зміст та методи навчання, а також проектує педагогічні процеси; опис (алгоритм) процесу, сукупність цілей, змісту, методів і засобів для досягнення запланованих цілей навчання; здійснення педагогічного процесу, функціонування всіх особистісних, інструментальних і педагогічних засобів; технологія окремої частини навчально-виховного процесу (Г.К. Селевко);

– послідовна взаємозалежна система дій педагога, спрямована на розв'язання педагогічних завдань; планомірне і послідовне втілення на практиці заздалегідь спроектованого педагогічного процесу (В.А. Сластьонін).

Кожний із цих підходів має право на існування, бо охоплює різні складники навчального процесу. Тому існує велика кількість педагогічних технологій.

Носіями педагогічних інноваційних технологій є творчі енергійні люди, які фахово здатні, морально й матеріально зацікавлені щодо проведення інноваційних змін.

Сучасному суспільству потрібен фахівець з новою структурою особистості, який був би спроможний до саморозвитку та самовизначення в різноманітних складних ситуаціях, міг би чітко визначати свою роль у професійній діяльності, бути відкритим до набуття професійного досвіду інших, психологічно готовим до використання освітніх нововведень. Сьогодні потрібна підготовка фахівців, яким доведеться працювати в інших соціальних та економічних умовах, і не зважати на це не можна. Шлях до досягнення цієї мети торує викладач, здатний до розроблення та впровадження сучасних інноваційних технологій.

Література

1. Інноваційні технології навчання: навч. посібн. для студ. вищих технічних навчальних закладів / відп. ред. Бахтіярова Х.Ш.; наук. ред. Арістова А.В.; упорядн. словника Волобуєва С.В. Київ: НТУ, 2017. 172 с.
2. Кларин М.В. Инновации в обучении: цели, формы и модели. Москва : Наука, 1997. 224 с.

Архипов Ігор Олександрович,

асистент кафедри загальнотехнічних
дисциплін та професійного навчання

Криворізького державного педагогічного університету

Карпенко Оксана Валеріївна,

викладач професійно-теоретичної підготовки,

відповідальна за освіту дорослих Центру підготовки і
перепідготовки робітничих кадрів № 1 м. Кривий Ріг

Курбак Наталія Сергіївна,

навчальний майстер кафедри загальнотехнічних
дисциплін та професійного навчання

Криворізького державного педагогічного університету

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДОПОВНЕНОЇ РЕАЛЬНОСТІ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН У ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВИТИ

З метою формування пізнавальної самостійності студентів відповідно до потреб інформатизації освіти та комп'ютеризації навчання постає необхідність модернізації змісту й цілей професійної підготовки інженерів-педагогів, зокрема формування комп'ютерної грамотності, а саме: знань основних понять інформатики та комп'ютерної техніки; способів функціонування й використання засобів віртуальної та доповненої реальності, методики організації роботи в системі електронного навчання, способів пошуку, оброблення й використання інформації в просторі віртуальної та доповненої реальності.